

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.364 van 7 november 2002.
in de zaak A. 128.531/XIV-12.299.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat T. THOMAS,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Brederostraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 12 mei 1962 en van Ghanese nationaliteit, op 27 oktober 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 oktober 2002, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 oktober 2002;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 6 november 2002 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. THOMAS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker met zijn verzoekschrift van 27 oktober 2002 alert en diligent heeft gehandeld, vermits het bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dateert van 15 oktober 2002 en uitvoerbaar is vanaf 30 oktober 2002; dat voor de beoordeling van de diligentie in voorliggend geval tevens rekening wordt gehouden met de complexiteit van het dossier dat bestaat uit 361 stukken; dat bijgevolg is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat, wat de tweede cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, uit het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift blijkt dat de bestreden beslissing het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betreft van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15 oktober 2002, dat op 16 oktober 2002 aan verzoeker werd ter kennis gebracht; dat dit bevel steunt op een dubbele motivering, enerzijds op de vaststelling dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of het bewijs niet kan leveren dat deze termijn niet werd overschreden (artikel 7, al.1, 2/, van de wet van 15 december 1980), en anderzijds op de overweging dat de regularisatieaanvraag ingeleid op basis van de wet van 22 december 1999 definitief werd verworpen door een beslissing van de minister van 5 december 2001 en dat de asielaanvraag ingediend door de betrokkene definitief werd afgesloten;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota betoogt dat verzoeker op bladzijde 1 van zijn verzoekschrift stelt dat zijn verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is gericht tegen het bevel om het grondgebied van het Rijk te

verlaten van 15 oktober 2002, “in uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken genomen op 22 juli 2001 (te lezen als 2002) om (1) de regularisatie van de verblijfstoestand in navolging van het gunstig advies dd. 9 juli 2001 in te trekken en (2) aan verzoekende partij weigering van toekenning van de regularisatie van verblijf (van verzoekende partij), welk bevel annex beslissing aan verzoekende partij werd betekend op 16 oktober 2002”;

Overwegende dat de verwerende partij op het eerste gezicht op goede gronden vaststelt dat het bestreden bevel van 15 oktober 2002 niet is genomen in uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 juli 2002, zoals blijkt uit wat voorafgaat, zodat deze laatste beslissing niet kan worden bestreden door het aanvechten van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 15 oktober 2002; dat de in het verzoekschrift uiteengezette middelen enkel gericht zijn tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 juli 2002, die niet kan worden aangevochten in het kader van huidige procedure; dat met de verwerende partij op het eerste gezicht wordt vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde middelen bijgevolg niet dienstig kunnen worden aangevoerd om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 15 oktober 2002 te bekomen; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2;

1.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker in essentie aanvoert dat de uitvoering van het bestreden bevel betekent dat de “mogelijke” verwijdering van verzoeker elk onderzoek van zijn aanvraag tot het regulariseren van zijn statuut onmogelijk maakt, waardoor men moet aannemen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van voornoemd bevel hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen; dat verzoeker daaraan toevoegt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een “ernstige ontworteling” met zich meebrengt, aangezien hij reeds meer dan tien jaar in België verblijft;

Overwegende dat het nadeel dat verzoeker inroept nagenoeg door iedere afgewezen regularisatieaanvrager kan worden ingeroepen; dat verzoeker niet met concrete gegevens, die hij op zijn persoon betreft, aantoont hoe en waarom precies de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem een persoonlijk en moeilijk te herstellen nadeel kan inhouden; dat bovendien ernstig kan worden getwijfeld aan de beweerde integratie van verzoeker, aangezien uit het advies van de Regularisatiecommissie van 8 oktober 2001, dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn beslissing van 5 december 2001 overneemt, blijkt dat verzoeker in gebreke blijft enig element aan te halen - buiten het beweerd volgen van Franse les in 1993 - laat staan het bewijs ervan te leveren dat hij inspanningen doet om zich in het sociaal en economisch leven in België in te schakelen; dat verzoeker op het eerste gezicht de motieven van voormelde beslissing niet betwist; dat bijgevolg niet is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

2. Overwegende dat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen, moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven november tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.